

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoE/485/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215200724
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4215200724.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávnených: 1./ mal. Z. L., nar. X.XX.XXXX., 2./ mal. L. L., nar. X.X.XXXX, 3./ mal. K. L., nar. XX.XX.XXXX., všetci bytom A. XX, A., všetci zastúpení zákonným zástupcom: F. Q. L., nar. X.X.XXXX, A. XX, A., proti povinnému: E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XX, J. Z. L., t. č. F. X, A., o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné vo výške 310,84 eur na každého mal. oprávneného, bežné výživné na mal. oprávnených vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne od januára 2014 a ďalších trov exekúcie, o odvolaní oprávnených proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 13Er/37/2015-62 zo dňa 04.08.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 13Er/37/2015-62 zo dňa 04.08.2015 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vyhovel námietkam povinného proti exekúcii.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 50 ods. 3, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v predmetnom exekučnom konaní je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-61 zo dňa 20.1.2011, ktoré bolo predbežne vykonateľné dňa 3.2.2011. Exekučným titulom súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým určil povinnému povinnosť prispievať na výživu mal. oprávnených sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, a to na každé dieťa k rukám matky vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Zákonný zástupca mal. oprávnených návrhom na vykonanie exekúcie navrhol vymôcť od povinného dlžné výživné od júna 2013 do decembra 2014 vo výške 310,84 eur na každé dieťa, ďalej bežné výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne od januára 2014 a trovy exekúcie.

Súd si na základe námietok povinného proti exekúcii a predložených čiastočných dôkazov vyžiadal od Okresného súdu Košice I právoplatné rozhodnutia vo veci sp. zn. 22P/5/2010. Súdu bol dňa 15.7.2015 predložený rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-153 zo dňa 31.5.2013, ktorým v 1. výroku bolo určené výživné zo strany povinného voči mal. oprávneným v 1. až 3. rade mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima k rukám matky vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2011, v 2. výroku súd rozhodol, že sa dlžné výživné neurčuje a 3. výrokom bolo určené, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti výroku I. dňa 25.3.2014 v spojení s predloženým rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 8CoP/372/2013-177 zo dňa 28.2.2014, ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom výroku o výživnom pre mal. oprávneného v 1. rade, a v časti výroku II. a III. právoplatnosť dňa 26.7.2013. Súdu bolo predložené aj uznesenie č. k. 22P/5/2010-156 zo dňa 31.5.2013 a právoplatné

dňa 26.7.2013, ktorým bol opravený výrok rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-149 zo dňa 31.5.2013 v odseku 1 tak, že správne má byť povinnosť otca - povinného v predmetnom exekučnom konaní zaplatiť výživné za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2012.

Súd prvého stupňa konštatoval, že povinný preukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, pre ktoré nie je možné vykonať exekúciu v rozsahu, v akom bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, je právne neúčinné, resp. je účinné do dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode (11C/17/2010-116) ku dňu 31.3.2012. Keďže uznesením, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, bola predbežne určená povinnosť povinného prispievať na výživu mal. oprávnených v 1. až 3. rade do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a právoplatným rozsudkom vo veci samej, t. j. rozsudkom č. k. 22P/5/2010-153 zo dňa 31.5.2013 v znení uznesenia č. k. 22P/5/2010-156 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/372/2013-177 zo dňa 28.2.2014 bolo určené výživné zo strany povinného na mal. oprávnených v 1. až 3. rade len za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2012 s tým, že sa dlžné výživné neurčilo, súd námietkam povinného proti exekúcii vyhovel.

V predmetnom konaní bolo preukázané, že exekučným titulom boli len predbežne upravené pomery účastníkov konania a samotným rozhodnutím vo veci samej bolo určené obdobie, za ktoré mal povinný platiť výživné. Okrem toho sa v inom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11C/17/2010 riešila otázka ďalšej vyživovacej povinnosti povinného voči mal. oprávneným. Na základe námietok povinného proti exekúcii, predložených dôkazov a vyžiadaných rozhodnutí v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22P/5/2010 súd dospel k záveru, že predmetné exekučné konanie bolo začaté neoprávnene, keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/5/2010 bolo právoplatne určené výživné len za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2011. Súd na záver uvádza, že z dôvodu hospodárnosti konania, keďže podľa § 50 ods. 5 EP ak je rozhodnutie, ktorým sa vyhovelo námietkam, právoplatné, súd exekúciu zastaví, nerozhodol o námietke povinného proti trovám exekúcie. Podľa § 200 ods. 5 EP ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie zákonná zástupkyňa oprávnených. Namietala, že súd svojim rozhodnutím podporil povinného k legálnemu neplneniu si základnej vyživovacej povinnosti a tým spôsobil ujmu pri starostlivosti o maloleté deti, ktoré by mali byť pre súd (štát) prioritou a mali ním byť chránené. Súd v predbežnom opatrení nebral do úvahy individuálne potreby detí, v dôsledku rýchleho rozhodnutia stanovil základné výživné t.j. 30% zo sumy životného minima, ktoré je povinné pre každého bez ohľadu na jeho príjem. Uviedla ďalej, že keďže vyživovacia povinnosť trvá podľa zákona do času, kým dieťa nie je schopné samo sa o seba postarať a táto povinnosť je časovo neobmedzená a jeho minimálna suma je 30% zo sumy životného minima, nezanikne dovŕšením 26 rokov, pričom jej maloleté deti majú 6, 7 a 14 rokov a preto je napadnuté uznesenie neprípustné a nezákonné. Tvrdila, že súd má byť na strane matky, ktorá sa o deti dennodenne stará. Mal by podporovať aspoň povinnosť minimálneho výživného do času právoplatného rozhodnutia súdu, ktorého konanie trvá 6 rokom.

K odvolaniu oprávnených sa vyjadril povinný, ktorý tvrdil, že exekúcia bola začatá neoprávnene. Uviedol, že odvolanie oprávnenej nesúvisí s meritom veci, nakoľko nebolo vydané žiadne rozhodnutie, ktorým by súd podporil nelegálne neplnenie si povinností. Nakoľko do 31.03.2012 nemal žiaden dlh na výživnom a za obdobie od 31.03.2012 doposiaľ nebolo rozhodnuté, prosil súd o potvrdenie napadnutého uznesenia, nakoľko exekúcia bola začatá neoprávnene.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že na základe návrhu oprávnených a na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-61 zo dňa 20.1.2011, sa dňa 22.1.2015 začalo exekučné konanie o vymoženie dlžného a bežného výživného a ďalších trov exekúcie. Okresný súd Komárno poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Máriu Hlavňovú poverením č. 5401 120216 zo dňa 13.02.2015. Po udelení poverenia súdny exekútor doručil povinnému Upovedomenie o

začatí exekúcie dňa 27.3.2015. V tomto upovedomení bol povinný upovedomený o začatí exekučného konania na vymozenie uloženej povinnosti a trov exekúcie, o možnosti dobrovoľného plnenia. Tiež bol poučený o možnosti podania námietok proti exekúcii, ako aj o možnosti podania námietok proti trovám exekúcie. Zároveň bol upovedomený aj o lehotách na podanie týchto námietok. Povinný dňa 02.04.2015, t.j. v zákonnej lehote doručil súdному exekútorovi námietku proti exekúcii a námietku proti trovám exekúcie. Predmetné podanie bolo zároveň povinným doručené aj súdu dňa 07.04.2015. Povinný uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22P/5/2010 bol vydaný rozsudok, ktorým sa určilo výživné na čas od 1.1.2010 do 31.3.2012, t.j. nie až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, o čom predložil dôkaz - kópiu prvej strany rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 22P/2010-153, podľa ktorého vo veci maloletých oprávnených a povinného bolo určené výživné zo strany otca na sumu mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima k rukám matky vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred za obdobie od 01.01.2010 do 31.03.2011, ďalej kópiu prvej strany uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 22P/5/2010-156, ktorým bol opravený výrok rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 31.05.2013 č. k. 22P/5/2010-149 v odseku I na správne znenie, t.j. povinnosť otca platiť výživné za obdobie od 1.1.2010 do 31.03.2012. Na základe uvedeného povinný tvrdil, že exekúcia bola začatá neoprávnene, nastala tu okolnosť, ktorá bráni vo vymáhateľnosti nároku oprávnených. Rozsudkom vydanom v konaní pod sp. zn. 22P/5/2010 bol povinný zaviazaný na platenie výživného za čas do 31.3.2012, za uvedené obdobie však povinný nemal žiadny dlh na výživnom. O uvedenom povinný predložil ďalší dôkaz - kópiu prvej strany rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/9/2012, ktorým bol povinný ako obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre skutok neplatenia výživného, keďže trestnosť činu zanikla. Povinný ďalej uviedol, že na čas po rozvoze, t.j. od 31.3.2012 prebieha vo veci výživného konanie pod sp. zn. 11C/17/2010, v ktorom však ešte neexistuje právoplatné rozhodnutie. Povinný predložil kópiu prvej strany rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 11C/17/2010-116, ktorý v časti výroku o rozvoze manželstva povinného a zákonného zástupcu oprávnených a v časti zverenia maloletých oprávnených do starostlivosti matky nadobudol právoplatnosť. Uvedený rozsudok však bol v časti výroku o výživnom na mal. oprávnených zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/198/2012-161 a vec bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie. Povinný tiež uviedol, že vo vzťahu k mal. oprávnenému v 1. rade bolo začaté konanie o zapretie otcovstva, o čom predložil dôkaz - stanovisko Okresného súdu Košice I o tom, že pod sp. zn. 11P/44/2012 prebieha konanie o zapretie otcovstva. Na základe vyššie uvedeného povinný žiadal predmetné konanie zastaviť a rozhodnúť o námietke proti trovám exekúcie z finančných dôvodov na strane povinného a z dôvodu neoprávnenej exekúcie.

Zákonný zástupca mal. oprávnených sa dňa 15.5.2015 vyjadril k podaným námietkam povinného a uviedol, že si povinný vyše 18 mesiacov neplní vyživovaciu povinnosť voči mal. oprávneným a konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11P/44/2010 o zapretie otcovstva voči mal. oprávnenému v 1. rade nie je právoplatne skončené, preto nie je dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nemu. Podľa oprávneného nenastali okolnosti pre zrušenie exekúcie, preto oprávnený trval na vykonaní exekúcie.

Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihľadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Odvolací súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia konštatuje správnosť zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa a jeho správne právne posúdenie, preto v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď uviedol, že povinný preukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, pre ktoré nie je možné vykonať exekúciu v rozsahu, v akom bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, je právne neúčinné, resp. je účinné do dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode (11C/17/2010-116) ku dňu 31.3.2012. Keďže uznesením, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, bola predbežne určená povinnosť povinného prispievať na výživu mal. oprávnených v 1. až 3. rade do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a právoplatným rozsudkom vo veci samej, t. j. rozsudkom č. k. 22P/5/2010-153 zo dňa 31.5.2013 v znení uznesenia č. k. 22P/5/2010-156 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/372/2013-177 zo dňa 28.2.2014 bolo určené výživné zo strany povinného na mal. oprávnených v 1. až 3. rade len za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2012 s tým, že sa dlžné výživné neurčilo, súd námietkam povinného proti exekúcii vyhovel.

V predmetnom konaní bolo preukázané, že exekučným titulom boli len predbežne upravené pomery účastníkov konania a samotným rozhodnutím vo veci samej bolo určené obdobie, za ktoré mal povinný platiť výživné. Okrem toho sa v inom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11C/17/2010 riešila otázka ďalšej vyživovacej povinnosti povinného voči mal. oprávneným. Na základe námietok povinného proti exekúcii, predložených dôkazov a vyžiadaných rozhodnutí v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22P/5/2010 súd dospel k záveru, že predmetné exekučné konanie bolo začaté neoprávnene, keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/5/2010 bolo právoplatne určené výživné len za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2012.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.